

Sygn. akt V KZ 42/19

POSTANOWIENIE

Dnia 17 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 17 września 2019 r.,
zażalenia obrońcy skazanego **T. I.**
na zarządzenie Przewodniczącego IV Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w W.
z dnia 4 czerwca 2019 r., sygn. akt IV WKK (...),
w przedmiocie odmowy przyjęcia kasacji

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 23 stycznia 2019 r. Sąd Okręgowy w W. utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego w O. z dnia 20 kwietnia 2018 r. skazujący T. I. za przestępstwo z art. 297 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby.

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem został doręczony obrońcy skazanego w dniu 21 lutego 2019 r. (k. 754).

Kasację od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 23 stycznia 2019r. wniósł obrońca skazanego w dniu 23 kwietnia 2019 r. (data nadania w urzędzie pocztowym – koperta k. 772).

Zarządzeniem z dnia 4 czerwca 2019 r. Przewodniczący IV Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w W., na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k., odmówił przyjęcia kasacji, z uwagi na wniesienie jej po terminie.

Na powyższe zarządzenie zażalenie złożył obrońca skazanego i zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych, poprzez błędne przyjęcie, że kasacja została wniesiona po terminie. W uzasadnieniu zażalenia obrońca wskazał, iż jego zdaniem termin do złożenia kasacji został zachowany, upływał w dniu 21 kwietnia 2019 r., czyli w niedzielę, a skoro przypadał na czas Świąt Wielkanocnych, kasacja została wniesiona następnego dnia, który nie był dniem wolnym od pracy ani sobotą, tj. we wtorek 23 kwietnia 2019 r. Jednocześnie „z ostrożności” obrońca wskazał na ewentualną „pomyłkę obsługi administracyjnej” kancelarii i wniósł „ewentualnie o przywrócenie terminu do złożenia kasacji”.

Konkludując wniósł o zmianę zaskarżonego zarządzenia i przyjęcie kasacji do rozpoznania, ewentualnie jego uchylenie i przekazanie do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Termin do wniesienia kasacji dla stron i ich reprezentantów wynosi 30 od daty doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem (art. 524 § 1 zd. 1 k.p.k.).

Jak wskazano wyżej, odpis wyroku wraz z uzasadnieniem został doręczony obrońcy skazanego w dniu 21 lutego 2019 r. Termin do wniesienia kasacji upływał więc w dniu 23 marca 2019 r. Obrońca skazanego wnosząc kasację dopiero w dniu 23 kwietnia 2019 r. w sposób oczywisty temu terminowi uchybił.

Dlatego słusznie zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia wniesionej przez niego kasacji.

Trafności tego rozstrzygnięcia w żadnym razie nie podważa też argumentacja skarżącego. Co więcej, zdaje się wskazywać na to, że jej Autorka w dalszym ciągu nie rozumie powyższych uwarunkowań albo nie chce przyjąć do wiadomości wiedzy dla profesjonalisty zupełnie elementarnej. Dotyczy to również przesłanek, warunków oraz organu właściwego do procedowania w przedmiocie wniosku o przywrócenie terminu zawitego.

Kierując się powyższym Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.